

עמ"ת 26507/08/14 - אולג איחילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 26507-08-14 איחילוב(עציר) נ'
מדינת ישראל ואח'
לפני כב' השופט יחזקאל קינר

21 אוגוסט 2014

אולג איחילוב (עציר)

מדינת ישראל

העורר

נגד
המשיבה

נוכחים:

עו"ד דוד זילברמן ב"כ העורר

העורר הובא ע"י שב"ס

עו"ד דפנה ינוביץ דוד ב"כ המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה מיום 3.8.14 (כב' השופט חסדאי), אשר הורתה על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום הוגש נגד העורר ונגד אחרים וייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, החזקת כלי פריצה בצוותא חדא והסגת גבול בצוותא חדא.

הנאשמים האחרים בכתב האישום שוחררו ע"י ביהמ"ש לאור עוצמת הראיות נגדם, ואילו העורר הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

בימ"ש סקר בהחלטתו את שלושת התסקירים שהגיש שירות המבחן. בימ"ש התייחס להמלצה השלילית של שירות המבחן בתסקיר האחרון, ודחה את בקשת העורר להמציא תסקיר משלים נוסף. בימ"ש ציין כי מסוכנות המשיב היא מסוכנות ברורה ושירות המבחן מעלה אותה על נס בתסקירים שהגיש. בימ"ש הפנה גם לכך שהמשיב אינו מעוניין להתחיל טיפול כלשהו בתחום הסמים, כפי שעולה בתסקיר שירות המבחן, וגם לספק שהטיל שירות המבחן ביכולת

המפקחות המוצעות, אחיותיו של העורר, להטיל עליו מרות וסמכות ולהיות גורם מפחית סיכון. בימ"ש קבע גם, כי העורר אינו עומד בשלושת התנאים שהוגדרו בהלכת סוויסה לגבי שחרור נאשם ממעצר לצורך הליך גמילה, והורה על מעצרו עת"ה.

ב"כ העורר טוען, כי העורר לא הבין את מהות ההצעה לפיה ישהה בחלופת מעצר בבית אביו וסבר כי הדבר מחייב אותו להימצא רק עם אביו.

לכן הביע עמדה שלילית בפני שירות המבחן, אך לאחר שהדברים הוסברו לו עובר לדיון בבימ"ש קמא ע"י סנגורו, הסכים לקבל תנאי זה, משהוסבר לו כי יוכל להימצא שם עם אשתו וילדיו.

כמו כן, שינה העורר את טעמו גם לעניין טיפול הגמילה והיה נכון לקבל את המלצת שירות המבחן להתחיל טיפול גמילה כפי שהציע שירות המבחן.

לדברי ב"כ העורר, אם היה העורר מביע הסכמתו בפני שירות המבחן, היה התסקיר חיובי, ומאחר שמדובר באי הבנה ובנכונות אמיתית של העורר להתחיל טיפול גמילה, יש לאפשר לו זאת, כאשר התנאים שבהלכת סוויסה אינם רלוונטיים במקרה זה מאחר שהעורר לא ביקש מלכתחילה להשתחרר לצורך טיפול גמילה, אלא הדברים עלו תוך כדי בדיקת חלופת מעצר מתאימה ע"י שירות המבחן.

ב"כ המשיבה טענה, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, שכן חייבים להתקיים טעמים מיוחדים על מנת שלא לקבלם. כמו כן, הפנתה לתסקירים של שירות המבחן אשר הצביעו על המסוכנות של העורר, וגם להמלצות של שירות המבחן בתסקיר האחרון בעקבותיהם לא המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופה המוצעת.

עיון בתסקירי שירות המבחן מגלה כי אכן שירות המבחן התרשם ממסוכנות של העורר לאור אורח ניהול החיים על ידו, תוך ניהול פעילות עבריינית בעיקר בתחום הסמים, ושימוש בהם שהעמיק עם השנים. כמו כן, ציין שירות המבחן בתסקיר הראשון את התרשמותו מדפוסים שוליים מגובשים וקושי לנהל אורח חיים סביר מחוץ לכלא, כשלכך מתווספות עמדות אנטגוניסטיות כלפי גורמי סמכות ואכיפת חוק, כאשר בשל כך העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהלות בעייתית.

חרף האמור לעיל, סבר שירות המבחן כי יש לבצע בדיקה מעמיקה בעניינו של העורר והוגשו על ידו שלושה תסקירי מעצר כפי שצוין לעיל.

אין ספק כי שירות המבחן ביצע במקרה זה עבודה יסודית.

לאחר שנפסלו שתי חלופות מעצר ראשונות לאור האמור בתסקירי שירות המבחן לגביהם, מצא שירות המבחן בתסקירו השלישי את אחיותיו של העורר כמפקחות שיכולות להתאים לביצוע משימת הפיקוח על העורר. שירות המבחן התרשם מרצינותן ומנכונותן לעזור בשיקומו של העורר.

יחד עם זאת, סבר שירות המבחן כי נוכח הפער שעלה בין עמדותיו של העורר לשלילת בעייתיות כלשהי במצבו לבין מצב

הדברים הנוכחי, כי שומה עליו לקיים פגישה נוספת עם העורר, ולצורך זה ביקר שירות המבחן את העורר בבית המעצר. באותה פגישה מסר העורר לשירות המבחן כי אינו מעוניין להיות בפיקוח בבית האב, כי אם בביתו שלו, וגם כי אינו מעוניין להתחיל טיפול כלשהו בתחום הסמים, כאשר לדבריו יוכל במסגרת מעצר הבית להוריד את המינון בתחליף הסם בכוחות עצמו וללא טיפול.

שירות המבחן הגיע למסקנה כי העורר אינו מסוגל להבין את מורכבות מצבו, יש לו נוקשות חשיבתית, כי קיים ספק ביכולותיו להיגמל מתחליף הסם בכוחות עצמו וכי יהיה קושי לשמור על ניקיון מסמי רחוב בהמשך ללא קבלת טיפול וללא שינוי בגישתו ועמדותיו. שירות המבחן סבר גם לאור התנאים שהציב העורר, כי אינו מקבל למעשה את סמכות האחיות כלפיו ולכן הוערך קושי כי יהוו גורם ממתן עברו ומפחית סיכון.

לכן גם בתסקיר השלישי לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור העורר ממעצר.

השאלה המתעוררת היא למעשה האם השינוי שחל בעמדתו של העורר בזמן הדיון האחרון בעניינו יש בו כדי לשנות את המסקנה המתבקשת והמתחייבת מתסקירו האחרון של שירות המבחן ולהביא לשחרורו של העורר לחלופת המעצר בפיקוח אחיותיו בבית אביו.

מובן שלישינו עמדה כאמור יכולות להיות סיבות שונות ואין מקום לקבוע כלל קבוע בעניין זה, אלא כל מקרה צריך להיבחן לגופו.

במקרה הנוכחי ציין העורר כאמור אי הבנה של תנאי השחרור בבית אביו כאשר לא ידע כי יוכל להיות שם עם אשתו וילדיו, וגם הביע נכונות מאוחרת להתחיל טיפול גמילה מסודר, גם אם לא במסגרת סגורה ושירות המבחן סבר כאמור כי טיפול גמילה כאמור אפשרי.

עדיין, יש לשים לנגד עינינו את כלל הנסיבות בעניינו של העורר.

מדובר בעורר עם עבר פלילי בלתי מבוטל בתחום הסמים. תסקירי שירות המבחן הצביעו על מסוכנות לא מעטה הקיימת מצדו של העורר. שירות המבחן השקיע לא מעט בהכנת התסקירים בעניינו של העורר, ויש קושי רב לקבל את העמדה של העורר כאילו לא הבין את משמעות חלופת המעצר שהוצעה לו בבית אביו. בנוסף, הרצון המילולי שהביע העורר להתחיל בטיפול הגמילה, וזאת רק במועד הדיון האחרון בעניינו ולאחר שהוגש תסקיר שלישי של שירות המבחן, אינו מהווה משקל נגד לעמדות הברורות של העורר כפי שהובעו בתסקירי שירות המבחן בעניין חוסר רצונו להתחיל בטיפול גמילה מסודר, שלא בכוחות עצמו.

בנסיבות הללו, קיימת סבירות רבה לכך שהשינוי בעמדתו של העורר היה רק מן השפה ולחוץ ואין לקבל אותו כשינוי שיש בו כדי להביא לשינוי במסקנה העולה מתסקירי שירות המבחן או בהחלטת ביהמ"ש.

קודם להוראת שחרור של נאשם במסגרת בקשת מעצר, יש להשתכנע בכנותו של הנאשם ובכך שניתן לתת בו אמון, וזאת גם אם מוצע פיקוח אשר נראה הולם.

בנסיבות שפורטו לעיל, לא ניתן לקבוע כי התקיים תנאי זה.

נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ד, 21/08/2014 במעמד הנוכחים.

יחזקאל קינר , שופט